

Ernst Friedrich

Anonim

Spis treści

Krieg dem Kriege i Anti-kriegsmuseum	3
Prześladowania i emigracja	3

Ernst Friedrich był pacyfistą i anarchistą, założycielem Muzeum Antywojennego i twórcą publikacji *Krieg dem Kriege* (Wojna Wojnie). Do śmierci w 1967 roku prowadził działania na rzecz pokoju oraz nieustannie pracował na rzecz pokojowej edukacji.

Ernst Friedrich urodził się w 1894 roku we Wrocławiu, jako najmłodsze z trzynaściorga dzieci praczki i rymarza. Kształcił się na drukarza, jednak nie zdołał ukończyć praktyki drukarskiej i podjął się pracy robotnika w fabryce. W 1911 roku zapisał się do Socjaldemokratycznej Partii Niemiec, jednak szybko odszedł z niej gdy wyraziła ona oficjalne poparcie dla zaciągnięcia kredytów wojennych. Jako bliski przyjaciel Karla Liebknechta często współpracował ze związkami zawodowymi, był także znaną i istotną postacią w środowisku anarchistycznym. W 1919 roku przejął siłą centrum *Freie Deutsche Jugend* (Wolnej Młodzieży Niemieckiej) w Berlinie i zmienił je w miejsce spotkań rewolucyjnych artystów i młodzieży nastawionej antyautorytarnie. Zajmował się także m.in. tworzeniem objazdowych wystaw antywojennych i organizacją odczytów tekstów Maksyma Gorkiego, Fiodora Dostojewskiego, Lwa Tołstoja.

Krieg dem Kriege i Anti-kriegsmuseum

W 1924 roku Friedrich wydał publikację *Krieg dem Kriege* (Wojna wojnie), czyli album składający się z ponad 180 zdjęć pozyskanych z niemieckich archiwów militarycznych i medycznych. Ta antywojenna książka, wykorzystująca fotografię do przeprowadzenia terapii szokowej na czytelnikach i potępienia zbrodniczej ideologii wojennej, szybko zwróciła uwagę władz. Wkrótce po wydaniu została wpisana na listę książek zakazanych. W konsekwencji, w wielu miastach policja atakowała księgarnie i niszczyła cały nakład publikacji, a za publiczną prezentację zawartych w *Krieg dem Kriege* fotografii groziła kara grzywny.

W 1925 roku Ernst Friedrich, kontynuując działania na rzecz realizacji swojej pacyfistycznej wizji, otworzył w Berlinie przy Parochialstrasse 29 *Anti-kriegsmuseum* (Muzeum antywojenne). Prezentował w nim fotografie z albumu w otoczeniu obiektów związanych z kultem wojny. W książce wydanej dekadę po otwarciu muzeum, pt. *Vom Friedens-Museum zur Hitler-Kaserne* (Od muzeum pokoju do baraków Hitlera) opisuje, jak wyglądała jego budowa: z pomocą znajomego budowniczego, z materiałów kupionych w pobliskim sklepie budowlanym na kredyt. Friedrichowi finansowo pomagała również rodzina, która posiadała kilka sklepów w Berlinie, o tym jednak nie lubił wspominać – wolał widzieć siebie jako samotnego bohatera, któremu nie straszne są przeciwności losu.

Prześladowania i emigracja

Ernst Friedrich prowadził także anarchistyczną działalność wydawniczą – w jego gazecie *Schwarze Fahne* (Czarna Flaga) publikowano artykuły o tytułach takich jak np.: *Noske: śmiech mordercy* (Gustav Noske był pierwszym po I wojnie światowej ministrem obrony w rządzie socjaldemokratycznym). Nic dziwnego, że działalność Friedricha władze niemieck-

kie uznawały za wrogą politycznie, nieustannie nękając go sprawami sądowymi, grzywami oraz regularnie karząc więzieniem. Witryny muzeum, które szybko stało się centrum kulturalnym pacyfistów i aktywistek antywojennych, często były wybijane, a zdjęcia zdezerane ze ścian.

W 1933 roku oddział nazistowskiego SA zaatakował muzeum, zniszczył ekspozycję i aresztował Friedricha. Po oswobodzeniu, postanowił wyjechać z kraju wraz z całym archiwum muzealnym. W 1936 roku w Belgii, gdzie otrzymał azyl, otworzył kolejne Muzeum Antywojenne, ponownie zniszczone przez Niemców w 1940 roku. Po wojnie Friedrich próbował namówić władzę niemieckie na sfinansowanie nowego muzeum przeciw wojnie, jednak bez skutku. W 1955 wyjechał na stałe do Francji, gdzie na rzece pod Paryżem, zakupił na kredyt wyspę, którą nazwał Ile de la Paix – Wyspą Pokoju. Do końca życia organizował tam zloty młodzieży i spotkania edukacyjne na temat wojny i pokoju. Zmarł w 1967 roku – ponieważ nie zdążył spłacić kredytu, wyspa została po jego śmierci sprzedana, a papiery własnościowe zniszczone. Wnuk Ernsta Friedricha, Tomas Spree, otworzył ponownie Anti-Kriegs-Museum w 1982 roku w Berlinie.

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Anonim
Ernst Friedrich

rokantyfaszystowski.org

pl.anarchistlibraries.net